

Odd Nordstoga, Borga I Ur

To elver renn gjennom landet Ur, mtest der,
og hgt fra ein mur Ser du opptog med faner og vimplar i vind;
der elvene mtest skrid opptoget inn.
Eit bord med safirpynta beger av gull,
hyller med kunnskap, rull p rull.
Salar med strengespel,
song og ltt, ringdans med flyter og harpeslitt.
S snr det i landet: glymselsn.
Borte blir borga og glymde dei brd.
Som metta dei fem tusen munnar fr korg:
Andlet ber blindt p ei tusenrssorg.
Og ingen kan minnast dei linne drag i dronningas andlet den fagre dag
D landet her kvilte i heilag fred og alle hadde kjrleik elske med.
Ei dr slr opp i den stille kveld,
gjennom opningen anar du skinet av eld
Og stemmer som vinden ber fram der du trr:
Dette er noko du kjenner fra fr.
Ei hand spelar terning i fakkelskin,
ein fot trr i dans under ljost, mjukt lin;
Dei er her, dine bortglymde systrer og brr:
Detter er noko du kjenner fr fr.
Glym slitet for glede og frykta for sorg;
det er her, alt du treng,
Det er brd i ei korg fr eit lyndomsfullt bord i s fast ei borg.
Sj her er dagen som renn.
Sj, her stig sola for deg Sj, her er korga med brd for alle,
i borga i landet Ur.